

متن پرسش

سلام علیکم: بر اساس عرفان نظری من می‌دانم که در جهان هستی فقط یک وجود هست که آن وجود، وجودی نامتناهی است که جایی برای غیر نمی‌گذارد. از سوی دیگر کثرت، در مظاهر می‌باشد. اگر این کثرت در مظاهر را قبول نکنم، باید بگویم که: این در و دیوار و سنگ و چوب و... خداست. اما چون کثرت در مظاهر را قبول دارم، این مشکل پیش نمی‌آید. تمام مقدمه بالا برای این سوالم است. من می‌خواهم که در این مظاهر آن جنبه، وجه الهی را ببینم. برای رسیدن به این هدف باید چکار کنم؟ با تشکر!

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همان طور که عرض شده مظاهر، ممکن الوجودهایی هستند که امکان شان ذاتی شان می‌باشد و خداوند وجود آنها را به آن‌ها می‌دهد. بنابراین نسبت ما با هر ممکن الوجودی آن است که با نظر به آن، محدودیت را از خودش بدانیم و ظهور و وجودش را از حق. بدین لحاظ همه عالم مظهر انوار اسماء حسنی الهی هستند در محدوده امکان ذاتی مخلوقات. موفق باشید